

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **R. K.**
zastoupen JUDr. Petrem Navrátillem, advokátem advokátní kanceláře
se sídlem v Brně, Joštova 138/4

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2017, čj. OAM-549/ZA-ZA11-ZA17-2016

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaný rozhodl dne 28. 3. 2017 o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tuto podle §§ 12 – 14b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v platném znění, neudělil.
2. Správní orgán uvedl, že žalobce přicestoval do České republiky 1. 5. 2016, jako důvod opuštění vlasti uvedl, že v zemi původu měl stánek s rychlým občerstvením, kde měl ale i materiály politické strany, s níž sympatizuje, byl napaden tureckou policií a zbit. Do vlasti se vrátit nemůže, nic mu tam nezůstalo a žena má jiného partnera. Žalovaný sdělené skutečnosti nepovažoval za azylově relevantní a na str. 1 – 5 odůvodnil

neexistenci relevantních důvodů pro udělení azylu, na str. 6 – 8 pak neudělení doplňkové ochrany ve smyslu §§ 14a a 14b zákona o azylu.

I. Žalobní argumentace

3. Žalobce namítal porušení § 3 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, když žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky § 12 a § 14a zákona o azylu.
4. V rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobce popsal incident s policií, který se odehrál 16. 4. 2016, kdy do jeho stánku s občerstvením, kde měl vyvěšené různé propagační materiály politických stran, přijela policie a začala sundávat transparent politické strany BDP. Žalobce se proti tomu ohradil, neboť se jedná o stranu, chránící kurdeskou menšinu a policisté odešli. Vrátili se za dvě nebo tři hodiny, jednalo se o tři autobusy speciálního komanda, udeřili žalobce do obličeje, použili pepřový sprej, poničili zboží v obchodě a vybavení odvezli. Chtěli odvézt i žalobce, v tom jim však zabránil dav lidí kolem. Žalobce uvedl, že má za to, že policie o něm ví a bude v jejím hledáčku.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nepopřel, že k takovému incidentu došlo, nicméně toto považuje za jednorázovou záležitost, nenasvědčující tomu, že by turecké orgány měly mít na žalobci jakýkoliv zájem. Správní orgán rovněž uvedl, že žalobce měl nastalou situaci řešit dostupnými právními prostředky v zemi původu. Žalobce poukazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011, o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí či osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, její článek 9, 10, 4 odst. 4, a se závěry žalovaného nesouhlasí. V zemi původu byl vystaven špatnému zacházení ze strany policie, a to v souvislosti se zastáváním svého politického názoru – chtěl zabránit stržení propagačního plakátu politické strany, s níž sympatizuje. Tento leták sám žalobce nevyvěsil a visely tam i letáky jiných politických stran, důležité ale je, že zasahující policisté mohli žalobci připisovat politické přesvědčení, neboť měl takový leták vyvěšen. V souladu s čl. 9 kvalifikační směrnice lze takové jednání považovat za pronásledování a nelze vyloučit, že by po navrácení žalobce do země původu byl takovému jednání vystaven.
6. K názoru žalovaného, že žalobce měl řešit situaci nápravou v zemi původu, chybí v odůvodnění napadeného rozhodnutí skutkové závěry o tom, zda by se právům žalobce vůbec mohlo konkrétní efektivní ochrany ze strany příslušných státních orgánů dostat a není ani patrné, že by se žalovaný touto otázkou blíže zabýval, resp., zda tímto směrem vedl dokazování. Skutečnost, že se žalobce ochrany v zemi původu nedomáhal, není relevantní pro posouzení možnosti udělení mezinárodní ochrany – zde odkaz na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Azs 74/2009, popisující stav, kdy mohou nastat situace, kdy není možné nebo účelné trvat na takovém předchozím pokusu žadatele. S poukazem na další podobná rozhodnutí tohoto soudu pak dovozuje žalobce, že žalovaný se zabýval touto otázkou nedostatečným způsobem, neřešil, proč a zda vůbec měl žalobce možnost vyhledat ochranu u některého státního orgánu země původu. Napadené rozhodnutí proto žalobce považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, je navrhováno jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení.

II. Vyjádření žalovaného

7. Správní orgán reagoval na žalobu písemným vyjádřením ze dne 23. 5. 2017, kdy uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí, odkazuje na obsah správního spisu, zejména pak žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany a protokol o provedeném pohovoru. Žalovaný při svém posouzení věci vycházel zejména z výpovědi žalobce, informací, které si shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a o stavu dodržování lidských práv v Turecku. Tyto podklady jsou součástí správního spisu. Žalovaný umožnil žalobci sdělit vše, co považoval za podstatné z hlediska osvětlení důvodů podané žádosti, dal mu možnost seznámit se s podklady, které byly v jeho věci shromážděny. Správní orgán se zabýval všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil, zjistil skutečný stav věci a opatřil si potřebné podklady pro své rozhodnutí.
8. Správní orgán dále připomněl, že žalobce v průběhu řízení sdělil, že je kurdské národnosti, vyznává islám, sunnitskou větev. Politicky se označil za sympatizanta politické strany HDP, byl ženat s občankou České republiky J. B.. V Turecké republice má čtyři děti se svojí tureckou exmanželkou, všechny děti žadatele jsou tureckými občany a žijí v městě G. v Turecku. Žadatel bydlel naposledy v Istanbulu, od r. 2013 do 26. 4. 2016. Když obdržel vízum k vycestování, nejdříve se rozloučil s dětmi v G., následně vycestoval přes Istanbul do Prahy, letecky. Zdravotně je v pořádku. K důvodům svého vycestování ze země původu sdělil, že měl stánek s občerstvením, tzv. kebab, měl tam i materiály politické strany, s níž sympatizuje, byl napaden tureckou policií a zbit, tuto skutečnost může doložit videem. Byl na tom špatně psychicky, poté, co přicestoval do ČR, mu žena oznámila, že má jiného partnera. Do vlasti se vrátit nemůže, nic mu tam nezůstalo, své místo podnikání již nemá a žena ho podvedla. Žalovaný tak považoval za objasněné, že důvodem žalobcovy žádosti je incident s istanbulskou policií a zostuzení z rozvodu s jeho českou manželkou.
9. Žalovaný k bodům žaloby podotýká, že je přesvědčen, že skutkový stav věci zjistil řádně, shromáždil potřebné podklady a dbal na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem věci. Za účelem spolehlivého zjištění skutečného stavu věci byl s žadatelem proveden pohovor, byl seznámen s podklady a měl možnost se vyjádřit a případně navrhnout další, tuto možnost však žalobce nevyužil, nic proti shromážděným informacím nenamítal.
10. Správní orgán považoval za zcela zřejmé, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován, jak upravuje § 2 odst. 4, jeho případ tak nemůže být podřazen pod § 12 písm. b) zákona o azylu. Pokud se označil za sympatizanta strany a následně se dostal do konfliktu s policií pro stržení transparentu v obchodě, musí řešit svoji situaci dostupnými právními prostředky v zemi původu. Z vlasti vycestoval legálním způsobem a krom uvedeného incidentu nezmínil žádné jiné příkoří vůči své osobě, nic tak nenasvědčuje tomu, že by na něm turecké orgány měly mít jakýkoliv zájem. Správní orgán nesouhlasí s tvrzením žalobce, že když si jednou dovolil vystoupit proti turecké policii, bude již neustále v jejím hledáčku.
11. Rozhodující orgán ve věci považuje incident dotyčného za jednorázovou okolnost prostorově určenou kurdskou čtvrtí Istanbulu, z popisu okolností případu je pak zřejmé, že policií zabavené věci z obchodu žalobce zůstaly uloženy na magistrátu města, odkud se jeho známí pokusili jeho jménem později tyto vymoci, on sám uvedl, že na to neměl odvahu. Správní orgán proto zdůrazňuje, že měl vyvinout aktivitu především ve své zemi původu, aby se domohl svých práv a majetku, nikoliv řešit nastalou situaci radikálním krokem, jako je hledání ochrany před jurisdikcí jiného státu. Žalovaný pak nemůže ani opominout, že do České republiky žalobce přijel za svojí manželkou, občankou ČR, a

posléze, když se dozvěděl, že je mu nevěrná, se rozhodl zůstat a požádat zde o mezinárodní ochranu, a to na radu svého právníka, po skončení platnosti víza. Zde žalovaný připomíná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 20. 10. 2005, čj. 2 Azs 423/2004 a ze dne 9. 2. 2006, čj. 2 Azs 137/2005, hovořící o nutnosti bezodkladného podání žádosti o azyl, pokud tomu nebrání závažné okolnosti.

12. Správní orgán je přesvědčen, že v případě žalobce nebyly uvedeny žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné učinit závěr o vyvíjení činnosti, směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by žalobce byl azylově relevantně pronásledován, nijak se neangažoval a nebyl vystaven jakémukoliv jednání, které by bylo možné nazvat pronásledováním. Na základě žalobcem sdělených informací pak ani nelze dospět k závěru, že by mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů § 12 písm. b) cit. zákona, kdy zde je výčet důvodů taxativního charakteru a jiné důvody pod něj podřadit nelze. Žalovaný plně odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí, kde se vypořádal i s nepřiznáním azylu z důvodů § 13, § 14 a doplňkové ochrany dle §§ 14a a 14b zákona o azylu. Žalobce si v minulosti vzal na území Turecka českou občanku, přičemž po zjištění, že mu byla nevěrná, se s ní po příjezdu do ČR dal rozvést, vztah byl udržován na dálku a převážně přes sociální síť. V uvedeném pak žalovaný nespatřuje rozpor s mezinárodními závazky, kterými je ČR vázána, je přesvědčen, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu i správním řádem. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

III. Posouzení věci krajským soudem

13. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.
14. **Zákon o azylu** upravuje v ust. § 12 důvody udělení azylu tak, že azyl se udělí cizinci, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
- a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
  - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
15. V ust. § 13 zákona o azylu je upraven azyl za účelem sloučení rodiny, který lze udělit rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle § 12 nebo § 14 v případě hodném zvláštního zřetele, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12. Humanitární azyl upravuje ust. § 14, který lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany není zjištěn důvod pro její udělení podle § 12 zákona o azylu.
16. Zákon o azylu dále v ust. § 14 a) upravuje důvody udělení doplňkové ochrany, která se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl

cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2) a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Přitom za vážnou újmu se podle odst. 2 považuje

- a) uložení nebo vykonání trestu smrti,
- b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu,
- c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo
- d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

17. V ust. § 14 b) cit. zákona je upravena doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, v odst. 1 je uvedeno, že rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Přitom dle odst. 2 se pro tyto účely rozumí rodinným příslušníkem

- a) manžel či partner osoby požívající doplňkové ochrany,
- b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
- c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo
- d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 11
- e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.

18. Ze správního spisu plyne, že žalobce poskytl žalovanému své údaje k žádosti o mezinárodní ochranu dne 16. 6. 2016, uvedl, že je narozen ... ve V., státní občan Turecka, kurdské národnosti. Je islámského vyznání, sunnita, sympatizant strany BDP. Je ženatý, jeho manželka je státním občanem ČR. Jeho čtyři děti žijí v Turecku, ve městě G., kde se s nimi též žalobce rozloučil před odletem do ČR, sám již v té době žil v Istanbulu. Zdravotně je v pořádku. K důvodům své žádosti sdělil skutečnosti, které již soud vypsál v bodě 8. Týž den pak byl s žalobcem proveden pohovor, uvedl, že v Turecku mu nic nezůstalo, nemohl by se ani podívat rodině do očí, ztratil čest, protože uzavřel sňatek s ženou z ČR, celá rodina byla proti tomu a ona ho podvedla, musí se rozvést a s touto ostudou se nemůže vrátit domů. Pokud by nepřišel o své podnikání a nestalo by se toto se ženou, neměl by důvod opustit Turecko. Všechny jeho úspory a celoživotní práce jsou pryč, přišel o své místo podnikání v Istanbulu, neví, kam by se obrátil a co by dělal. Byl by všude ponižován a vysmíván. Jeho místo podnikání bylo před obchodem, na budově bylo několik transparentů s názvy různých politických stran. Přišli tři policisté a začali ničit transparent s názvem kurdské politické strany, žalobce se proti tomu ohradil, byl upozorněn, že má mlčet, ale dále protestoval. Policisté odešli, ale za dvě nebo tři hodiny přijely dva nebo tři autobusy plné členů speciálního komanda, obstoupili jeho pult, chtěli ho odstrčit, on se bránil, byl dvakrát udeřen do obličeje, poté odveden. Chtěli ho odtáhnout, ale protože se jednalo o kurdskou čtvrť, místní začali protestovat a bránili ho, shlukoval se dav, stříkli mu do očí pepřový sprej. Vše, co měl v podniku, zničili, zboží vyhazovali ven, zařízení naložili a odvezli, žalobce tam nakonec nechali. Byl v šoku, seděl

dva dny v prázdném bistro a myslel, že se zblázní. Jeho soused mu nabídl, že na magistrátu vyžádá alespoň část zařízení zpět, skupinka jeho nejbližších o to jeho jménem dvakrát žádala, ale toto bylo zamítnuto. Stalo se to v dubnu 2016, měsíc před vycestováním. Žalobce měl zažádáno o vízum od r. 2014, od sňatku s ženou, vízum přišlo v době, kdy vznikl tento problém. Snažil se ještě někde podnikat, ale místa byla pro něho pro velký pobyt policie nepřijatelná a na jiná neměl dost financí. Když obdržel zprávu z konzulátu o vízu, vycestoval za ženou a bratrem, protože na tom byl psychicky špatně. Po příjezdu do ČR se dozvěděl, že žena mu je nevěrná, chce ho opustit, to byla další rána, která mu neumožňuje z důvodu mužské cti návrat do vlasti. K události došlo 16. 4. 2016, jiné potíže neměl. Stížnost na jednání policie nepodal, nastaly by soudy a ještě by přišel o peníze. Jeho čest byla pošpiněna, i kdyby něco otevřel, zlikvidovali by to znovu. Je již středem pozornosti svého okolí, všichni se znají. Byl 15 let na jednom místě, měl své stále zákazníky. Transparenty, o nichž hovořil, tam on nedal, různé strany využily místo k agitaci, on pouze nesouhlasil se stržením transparentu BDP. Jedná se o kurdskou stranu, která je povolena, co přesně zkratka znamená, neví. Byl umístěn vedle jeho bistra na zdi, další byly i proti jeho bistro. Dále žalobce k dotazům správního orgánu uvedl, že kdyby se vrátil, byl by cílem posměchu rodiny, v Istanbulu nikdo z rodiny nežil, ta žije na východě země. S příbuznými je v telefonickém kontaktu a navštěvují se. S manželkou se seznámil prostřednictvím bratra, který žije a podniká v ČR, přes Facebook, pracovala v podniku bratra, který překládal komunikaci. Ona chtěla, aby přijel do ČR, měl problém s vízem, tak přijela po třech měsících do Turecka ona s jeho bratrem. Svatbu měli na úřadu v Istanbulu, ona byla v Turecku dva týdny, pak již nepřijela, protože on čekal na vízum. Nedomluvili se po telefonu, občas překládal bratr. Začátkem r. 2015 zažádal o vízum, předložil doklady, bylo mu řečeno, že do 15 dní bude výsledek, ale stále čekal, po roce zavolaal a tam se divili, že se neozval dříve, dostavil se osobně, s tlumočníkem opět podal žádost a do dvou měsíců byla vyřízena. Do ČR přijel začít nový život, o uznání sňatku zde nežádal, protože po příjezdu se dozvěděl, že mu je žena nevěrná. Byl s bratrem u advokáta, který zařizoval rozvod a ten mu též poradil, aby požádal o azyl. Bratr žalobce zde asi 5 let podniká, žalobce o jeho druhu pobytu nemá informace. Žalovanému žalobce přislíbil doložit video ze zásahu policie a rovněž předložil svůj oddací list. Dne 22. 12. 2016 byl žalobce seznámen s podklady správního orgánu, uvedl, že je blíže shlednout nechce, nechce ani nic doplnit.

19. Dne 1. 9. 2017 byla soudu doručena replika žalobce, v níž je uvedeno, že žalovaný měl vzít v úvahu i skutečnost, že žalobce je kurdské národnosti, v Turecku došlo v posledních letech na základě politiky k několika událostem, zhoršila se rapidně lidskoprávní situace, dochází k politickým čistkám, především mezi občany kurdské národnosti. Situace se zhoršila v červnu 2015 po parlamentních volbách, poté v červenci, kdy vypukly násilnosti mezi Stranou kurdských pracujících a tureckými ozbrojenými složkami. V r. 2016 došlo k neúspěšnému pokusu o státní převrat, následkem toho jsou lidská práva v Turecku v ohrožení, došlo k násilným čistkám v armádě, justici i v civilních odděleních MV, výsledkem takových čistek může být ještě větší represe vůči kurdské národnostní menšině, která se dlouhodobě snaží o emancipaci. Střety na východě mají za následek vysídlení 300 tisíc obyvatel, turecké antiteroristické zákony jsou uplatňovány proti Kurdům, podezřelým sympatizantům PKK a údajných členů hnutí Gulen. Asi 15 milionů tureckých občanů je kurdského původu, komunita byla nepřiměřeně dotčena střety mezi vládou a PKK, došlo i ke škrtům v oblasti sociální, zdravotní, dodávkách elektřiny a vody. Kurdské organizace a strany čelí nepříjemným problémům v oblasti

shromažďování a sdružování. Toto by měl žalovaný zohlednit, jedná se o skutečnosti, které hovoří ve prospěch žalobce. Mohl by v případě návratu čelit problémům, upraveným § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, a to s ohledem na svoji národnost. Žalovaný měl aplikovat zásadu „v případě pochybností ve prospěch žadatele“ a svá tvrzení doložit patřičnými důkazy.

20. Zástupce žalobce soudu dne 17. 4. 2018 předložil plnou moc k zastupování žalobce a dále Potvrzení MV ČR o změně příjmení dle Oddacího listu ze dne 22. 2. 2018, kdy žalobce změnil příjmení na K.
21. Po přezkoumání věci je krajský soud přesvědčen, že žalobce (s odkazem na bod 15) neuvedl v průběhu správního řízení žádnou skutečnost, kterou by bylo možné hodnotit jako azylově relevantní moment, který by bylo možné podřadit pod příslušná ustanovení zákona o azylu, tedy pod znění §§ 12 – 14b) tohoto zákona.
22. K ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu soud zdůrazňuje, že aby bylo možné hodnotit určitý nátlak, útlak, napadání, uvěznění apod. za pronásledování v azylově relevantním smyslu, musí mít takové jednání určitou azylově relevantní intenzitu, to znamená, že se nemůže jednat o ojedinělý náhodný problém. Soud je pak přesvědčen, že žalobcem vyličená událost právě takovým nahodilým problémem byla. Žalobce nebyl zadržen, nebylo proti němu vedeno žádné řízení, došlo pouze k určitému střetu s policií, když žalobce brojil proti tomu, že policie strhla transparent strany, jejímž byl žalobce sympatizantem. Soud je v daném případě přesvědčen, že takovou situaci lze přiřadit situaci, judikované pod sp. zn. 6 Azs 479/2004, kdy Nejvyšší správní soud dne 22. 12. 2005 uvedl ve svém rozhodnutí, že „příkoří, jemuž se stěžovatel vycestováním z vlasti vyhýbá, tj. jednorázové potíže s policisty v jednom konkrétním případě, nelze z hlediska jeho intenzity ještě považovat za jev státní mocí přímo vyvolaný, tajně podporovaný, státními orgány vědomě trpěný či státní mocí záměrně neodstatečně potlačovaný ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu. Aby bylo možné shledat absenci státní ochrany před chováním příslušníků policie při výkonu služby, musel by stěžovatel vyčerpat všechny reálné dostupné prostředky ochrany, což se v daném případě nestalo...“. Soud se tak ztotožnil se závěrem žalovaného, učiněným na str. 3 žalobou napadeného rozhodnutí.
23. Žalobcem uvedená úvaha, že od popsané epizody již bude stále v hledáčku policie, je s ohledem na všechny aspekty věci nadsazená, a soud musí přisvědčit žalovanému, který ji nehodnotil jako azylově relevantní ani z pohledu ustanovení § 12 písm. b) zákona o azylu. Konečně, skutečnosti, které žalobce uvedl v replice (viz bod 16), jistě mohl, s ohledem na dobu vyličených událostí, jako problematické uvést již v žádosti, kterou podal v r. 2016, toto však neučinil. Soud je proto přesvědčen, že žalobce žádné vážné obavy neměl, do ČR přijel zejména z důvodu obdržení víza, tedy z důvodů osobních, a to za svojí manželkou, kterou prakticky téměř dva roky od uzavření sňatku neviděl. Taková situace však není azylově relevantní. Žalobce se na turecké orgány ohledně svého problému neobrátil, nemůže tak bez dalšího tvrdit, že by mu nevyšly vstříc, jednoznačně uvedl, že by ho případné soudy asi něco stály a proto nic nekonal. Ani soud tedy po přezkoumání věci neshledal, že by žalobce měl opodstatněné vážné obavy z důvodu své rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů a podmínky § 12 písm. b) tak nejsou naplněny.

24. Žalobce v průběhu řízení nesdělil, že by jeho blízká osoba byla azylantem ve smyslu ustanovení § 13 či § 14b) zákona o azylu a podmínky těchto ustanovení tedy nemůže splňovat bez dalšího.
25. Žalobce není osobou vysokého věku, je zdravý, a jak žalovaný správně zhodnotil, je osobou, která se o sebe dokáže sama postarat, konečně, soudu je v současné době známo, že vstoupil do dalšího manželství, jak uvedeno v bodě 17, je tedy na něm, aby svůj další pobyt řešil prostřednictvím zákona o pobytu cizinců, nikoliv zákonem o azylu. Pokud tedy správní orgán neshledal podmínky, hodné zvláštního zřetele, soud nemá, co by takové správní úvaze v daném případě vytkl. Nejsou tak naplněny ani podmínky tzv. azylu humanitárního charakteru, tedy azylu ve smyslu § 14 zákona o azylu.
26. Žalobcem sdělení obavy z návratu do země původu soud z azylově relevantního pohledu zhodnotil již výše, je přesvědčen, že žalobce rozhodně není ohrožen žádným z azylově relevantních důvodů vážné újmy, upravených v ustanovení § 14a odst. 2 zákona o azylu v platném znění. S uvedeným problémem se žalovaný dostatečně vypořádal na str. 6 – 8 rozhodnutí a soud se zde uvedeným zdůvodněním souhlasí. Soud zdůrazňuje, že ze znění odůvodnění na str. 6 vyplývá i skutečnost, že žalovaný se případnou možností problémů žalobce (byť hypotetickou) zabýval a poukázal na možnost domožení ochrany různými prostředky a institucemi v zemi původu, s odkazem na Zprávu MV Velké Británie). Pokud pak žalobce uváděl, že by se styděl z pohledu muže za to, že ho jeho žena podvedla a on se s ní rozvedl, tak soud zdůrazňuje, že taková občanská situace je jevem vcelku běžným a jistě nemůže vést k udělení mezinárodní ochrany, která má svá jasně a taxativně stanovená pravidla.
27. Po přezkoumání věci tedy krajský soud dospěl k závěru, že žaloba, podaná ve věci, není důvodná, správní orgán řádně přijal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, provedl s ním pohovor, seznámil jej s podkladovými materiály, k nimž žalobce neměl připomínky, zhodnotil všechny žalobcem uvedené skutečnosti, nepochybil tedy co do znění jednotlivých ustanovení správního řádu. Své závěry řádně odůvodnil, naplnění jednotlivých podmínek mezinárodní ochrany dle zákona o azylu však neshledal a nebyly shledány ani soudem v průběhu přezkumného řízení soudního. Žaloba byla proto zamítnuta, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

IV. Náklady řízení

28. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. listopadu 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně